

ಹಾರಕ್

ಭಾರತ ಮೂಲದ ಬೆಳೆ. ದ್ವಿಂಡಿ ಅಮೆರಿಕ ಮೂಲದಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ತಳಿ ಇದೆ. ಕರಲು ಮಜ್ಜು, ಚೌಳು ಮಜ್ಜು, ಪಾಳು ಜಮೀನು, ಕಲ್ಲುಮಿಶ್ರಿತ ಕೆಂಪು ಮಜ್ಜು, ಸಾರವಿಲ್ಲದ ಬಂಜರು ಭೂಮಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಾರಕ್ ಹುಲುಸಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಕೇಡ ರೋಗಿಗಳ ಹಾರಕ್ ಯಿಲ್ಲ. ಹಲವಾರು ವರ್ಷ ಕೇವಿರಿಸಿದರೂ ಕೆಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈಚ್ಚು, ಬಾಳಿಗೆ ಬೇರಾದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತೇ. 25ರಷ್ಟು ಹಾಗೂ ಭತ್ತಕ್ಕೆ ಬೇರಾದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತೇ. 30ರಷ್ಟು ಇದ್ದರೂ ಸಾಕು ಹಾರಕ್ ಬೆಳೆಯಬಹುದು. ಬಿತ್ತಿದ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ನಂತರ ದನ್-ಕುರಿಗಳಿಂದ ಬುಡಿದವರೆಗೂ ಮೇರಿಯಾಗೇತ್ತು. ನಂತರ ಅಭ್ಯರಿಯ ರೀತಿ ಕಿಗುರಿ ಹುಲುಸಾಗಿ ಬೆಳೆದು ತೆಂಡೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತದೆ. ಕನಾರ್ಕಕವ್ವಾ ನೇರಿದಂತೆ ಮಧ್ಯ ಪ್ರದೇಶ, ರಾಜಸ್ಥಾನ, ಉತ್ತರಪ್ರದೇಶ, ತಮಿಳುನಾಡು, ಪಕ್ಕಿಮುಖ ಬಂಗಾಳ, ತೆಲಂಗಾಣ, ಬಡಿಶಾ, ಬಿಹಾರ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಅಂಥರ್ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ.

ಆರಂಭಿಸಿದ್ದು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು, ಎರಡು—ಕೃಷಿ ಆರಂಭವಾಗಿದ್ದು ಸಿರಿಧಾನ್ಯಗಳಿಂದ.

ಹೀಗೆ ಕಾಡು ಕಳೆಗಳು ಮನುಷ್ಯನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪಳಗಿ ಕೃಷಿಗೆ ಬಿಗ್ಗಿಕೊಂಡವು. ಅವರು ಹೋದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ತಾವು ಪ್ರಯಾಂಕಿಸಿದವು. ಕೃಷಿ ಮಾಡಲು ಶುರುಮಾಡಿದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತನ್ನಿಬ್ಬನಿಂದಲೇ ನೇಲ ಹಾಸನು ಮಾಡಿ, ಉತ್ತಿ, ಬಿತ್ತಿ, ಕಳೆ ತೆಗೆದು, ಸಾಗಣೆ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ಆಗದು ಎಂದು ಅರಿವಾದಾಗ ಕಾಡಲ್ಲಿದ್ದ ಎಮ್ಮೆ ಕುದುರೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಕಂಡವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಪಳಗಿಸಿ ಕೃಷಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಿದ. ಹೀಗೆ ಜಾನುವಾರು ಸಾಕಣೆ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಅವುಗಳನ್ನು ಹಾಲಿಗಾಗಿಯೂ, ಆಹಾರವಾಗಿಯೂ ಬಳಸುವುದು ಶುರುವಾಯಿತು. ಅದೊಂದು ಬೇರೆಯೇ ಕಢೆ:

ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಸಿರಿಧಾನ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನಹರಿಸುವುದಾದರೆ:

ಇವುಗಳ ಸಾಮಾನ್ಯ ಹೆಸರು ‘ಮೈನರ್ ಮಿಲ್ಲೀಟ್’. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ‘ಕರು ಧಾನ್’ ಎನ್ನಬಹುದು.

ಹೆಸರಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಸಣ್ಣ ಗಾತ್ರದ ಕಾಳುಗಳು. ಕೆಲವಂತೂ ಗುಂಡುಸೂಚಿಯ ಮೋನೆಯಪ್ಪು. ನೋಡಲು ಹೀಗೆ ಪ್ರಟಿದಾಗಿ ಕಾಣಿವ ಇವುಗಳ ಇತಿಹಾಸ ಮಾತ್ರ ಬಹು ವಿಸ್ತಾರವಾದುದು ಹಾಗೂ ಸುಧಿಭರ್ತ.

ತಂಗಾಗೋಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ, ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಯಾವುದೇರೂ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳಿಂದ ಬಿತ್ತುಲಾರಂಭಿಸಿದ ಈ ಕಾಳುಗಳು ಎಲ್ಲೋ ಹುಟ್ಟಿ ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಗೂ ಬಂದಿವೆ. ಸಾವಿರಾರು ಮೈಲಿಗಳನ್ನು ಕ್ರಮಿಸಿ. ಖಂಡಗಳನ್ನು ದಾಟವೆ. ನದಿ, ಸಮುದ್ರ, ಗುಡುಗಾಡುಗಳು, ಬೆಟ್ಟೆ ಸಾಲುಗಳು, ಪರವತಗಳು, ಹಿಮಾರ್ದ್ದೆಗಳನ್ನು ಹಾದುಬಂದಿವೆ. ಇದೊಂದು ರೋಚಕ ಮಹಾಪರಯಣ.

ಶಿಲಾಯುಗ, ಮದಕೆ ಯುಗ, ಕಂಚಿನ ಯುಗ, ಕಟ್ಟಿಳಿಳಿದ ಯುಗಗಳನ್ನು ಕಂಡಿವೆ. ಇಂದಿನ ಆಧುನಿಕ ಯುಗದಲ್ಲಾ ಇವೆ, ಖಂಡತವಾಗಿ ಮುಂದೆಯೂ

ಇರಲಿವೆ. ನೂರಾರು ಬರಗಾಲ, ಕಾಡ್ಲಿಚ್ಚು, ಹಿಮಪಾತಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ಗೆದ್ದು ಬಂದಿರುವುದು ಇವುಗಳ ವಿಶೇಷ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಒಂಬತ್ತು ಸಿರಿಧಾನ್ಯಗಳು ಪ್ರಚಲಿತ. ರಾಗಿ, ಜೊಳ, ಸಜ್ಜೆ, ಹಾರಕ್, ಸಾವೆ, ನವಕೆ, ಉದಲು, ಬರಗು ಮತ್ತು ಕೊರಲೆ. ತಿಳಾನ್ಯ ಭಾರತದ ಗುಡುಗಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ‘ಜಾಬ್ಬೋ ಟಿಯಿಸ್‌’ ಎಂಬ ಸಿರಿಧಾನ್ಯ ಬೆಳೆಯಲ್ಲಿದ್ದುತ್ತದೆ. ಅದೂ ಸೇರಿದರೆ ಇವುಗಳ ಸಂಯೋಜನೆ ಇತ್ತಿಜಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ‘ಚಿಯಾ’, ‘ಕನೋ’ ಹೆಸರಿನ ಆಫ್ರಿಕಾದ ಸಿರಿಧಾನ್ಯಗಳೂ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗುತ್ತಿವೆ.

ಹುಟ್ಟು ಮತ್ತು ಪ್ರಯಾಣ

ಬಹುತೇಕ ಸಿರಿಧಾನ್ಯಗಳ ಮೂಲ ಏಷ್ಯಾ ಮತ್ತು ಅಫ್ರಿಕಾ ಖಂಡಗಳು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಕ್ರಮೇಣ ಪ್ರಪಂಚದ ಇದರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಪರಸಿಸಿವೆ.

‘ಬರಗು’ (ಕಾಮನ್ ಮಿಲ್ಲೀಟ್) ಮಾನವ ಬಳಸಿದ ಮೋದಲ ಸಿರಿಧಾನ್ಯ ಎನ್ನುತ್ತಿರೆ ಅಧ್ಯಯನಗಳು. ಮಧ್ಯ ಅಥವಾ ಪೂರ್ವ ಏಷ್ಯಾ ಇದರ ಮೂಲ. ಮಂಗೋಲಿಯಾ, ಜೆನಾ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವ ಏಷ್ಯಾದಲ್ಲಿ ಇದರ ತೀವ್ಯದ ಅವಾರವಾಗಿದೆ. ಜೆನಾದ ಹಳದಿ ನದಿ ಬಯಲು ಇದರ ಹುಟ್ಟು ಸ್ಥಳ ಎಂದೂ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಜೊಳವು ತಿಳಾನ್ಯ ಆಫ್ರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಕ್ರಿ.ಪ್ರ. 5000–8000 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಕೃಷಿಗೆ ಅಳವಡಿಸಿದ್ದಿತು. ಇಂದಿಗೂ ಆಫ್ರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಕಾಡು ಜೊಳದ ತಳಿಗಳ ಅಪಾರ ವೈವಿಧ್ಯ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಹೆಚ್ಚು ವೈವಿಧ್ಯ ಇರುವುದು ಭಾರತದಲ್ಲಿ. ಜೊಳದ ಕೃಷಿಗೆ ಸುಮಾರು 4500 ವರ್ಷಗಳ ಲಿಖಿತ ಪುರಾವೇಗಿಂದಿವೆ.

ಸಜ್ಜೆಯು ಉತ್ತರ-ಮಧ್ಯ ಸಹೇಲಿಯನ್ ಆಫ್ರಿಕಾ ಮೂಲದ್ದು. ಕ್ರಿ.ಪ್ರ. 4500ರಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಮಾಡಲು ಆರಂಭವಾಗಿ ತಳಿಗಳೂ ಆಫ್ರಿಕಾದ ಪ್ರಮುಖ ಬೆಳೆಯಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿದೆ. ಪೂರ್ವ ಮತ್ತು ದ್ವಾಂಡಿ ಆಫ್ರಿಕಾ ಮತ್ತು ಭಾರತದ ಒಳ ಭೂಮಿ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಜ್ಜೆಯನ್ನು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕ್ರಿ.ಪ್ರ. 2500ರಲ್ಲಿ ಸಜ್ಜೆ ಕೃಷಿಯ ಕುರಿತು ಅತ್ಯಂತ ಹಳೆಯ ಪುರಾತತ್ವ

ಪುರಾತನ ಕಾಲದ ‘ಬ್ರಾಹ್ಮ ಮಿಲ್ಲೀಟ್’ ಕೃಷಿ